

# Księga Judyty

## Глава 5

1. І сповіщено Олофернові воєводі сил ассура, що сини Ізраїля приготовляються до війни, і замкнули гірські проходи і скріпили кожний вершок високої гори і поставили в рівнинах засідки. 2. І він дуже розгнівався гнівом і покликав всіх володарів Моава і вождів Аммона і всіх сатрапів побережжя 3. і сказав їм: Сповістіть же мені, сини ханаанські, хто цей нарід, що сидить в гірській околиці, і які вони міста замешкують, і множество їхньої сили, і в чому їхня сила і їхня кріпость, і хто над ними поставлений царем, володарем їхнього війська, 4. і чому понад всіх, що живуть на заході, повертають плечі, щоб не іти мені на зустріч. 5. І сказав йому Ахіор володар всіх синів Аммона: Хай же мій пан вислухає слово з уст твого раба, і сповіщу тобі правду про цей нарід, який замешкує цю гірську околицю, що мешкає близько тебе, і не вийде брехня з уст твого раба. 6. Цей нарід є з халдеїв. 7. І вони передше мешкали в Месопотамії, але не забажали іти за богами їхніх батьків, які були в землі халдеїв. 8. І вони відійшли від дороги їхніх родичів і поклонилися Богам неба, Богам, якого пізнали, і вони викинули їх з перед лиця їхніх богів, і втекли до Месопотамії і жили там багато днів. 9. І їхній Бог сказав вийти з їхнього поселення і піти до землі Ханаану, і вони поселилися там, і вони наповнилися золотом і сріблом і дуже численною скотиною. 10. І вони пішли до Єгипту, бо голод покрив лице землі Ханаану, і жили там аж доки не повернулися. І стали там великим množеством, і не було числа їхньому народові. 11. І повстав проти них цар Єгипту і обманули їх працею і цеглою, пригнобили їх і поставили їх в рабів. 12. І вони закликали до їхнього Бога, і Він побив всю єгипетську землю карами, яким не було ліку. І викинули їх єгиптяни з перед свого лиця. 13. І Бог перед ними зробив червоне море сушею 14. і повів їх дорогою Синаю і Кадис Варни. І він викинув всіх, що жили в пустині, 15. і вони жили в землі аморреїв, і вигубили всіх есевонітів своєю силою. І перейшовши Йордан, унаслідили всю гірську околицю 16. і викинули з перед свого лиця хананея і ферезея і євусея і сихема і всіх гергесеїв і жили в ній багато днів. 17. І доки не згрішили перед їхнім Богом, з ними було добро, бо Бог, що ненавидить неправду, є з ними. 18. Коли ж відступили від дороги, яку Він їм заповів, були дуже, дуже вигублені численними війнами і були забрані в полон до не власної землі, і храм їхнього Бога став (знищений до) основи, і їхні міста забрані були ворогами. 19. І тепер, повернувшись до їхнього Бога, прийшли з розсіяння, куди були розсіянні туди, і одержали Єрусалим де є їхні святощі, і поселилися в гірських околицях, бо вони були запустілі. 20. І тепер, владико пане, якщо ж є проступок в цьому народі і вони грішать проти їхнього Бога і побачимо, що в них є це згіршення, і підемо і завоюємо їх. 21. Якщо ж немає проступку в їхньому народі, хай же мине мій пан, щоб часом їх Господь і їх Бог не покрив їх щитом, і ми будемо в погорду перед всією землею. 22. І сталося, як Ахіор перестав говорити ці слова, і забурмотів весь нарід, що

довкруг шатра, і що стояв довкола, і сказали володарі Олоферна і всі, що замешкували побережжя і Моав, щоб його зарубати. **23.** Бо ми не злякаємося синів Ізраїля, ось бо нарід, в якому немає сили ані кріпості до сильної боротьби. **24.** Тому ж підемо, і будуть їжею всьому твому війську, пане Олоферне.

## **Біблія**

### **Новий переклад**

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса